

עת"א 67936/11/19 - מ' צ' נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 67936-11-19 צ'(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני עותרים נגד משיבים	כב' השופט יוסף בן-חמו
מ' צ' (אסיר)	
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים	
2. מדינת ישראל	

פסק דין

בפני עתירת אסיר בענין הטיפול הרפואי הניתן לו. העותר טוען כי אובחן כפוסטראומתי, מטופל בכדורים וגם בשמן קנאביס שניתן לו על פי מרשם של משרד הבריאות. תוקפו של המרשם פג ולא מתאפשר לו חידוש המרשם.

מדובר בעותר המרצה עונש של 12 חודשים לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סחיטה באיומים, תקיפה וחבלה חמורה. זה הוא מאסרו החמישי, מוגדר כאסיר אלמ"ב.

המשיבה טוענת כי מבירור מול גורמי הרפואה בכלא עולה שהעותר ביקש לחדש את מרשם הקנאביס שניתן לו על ידי משרד הבריאות שתוקפו מוגבל לשישה חודשים ופג ביום 15/1/2019.

המשיבה מציינת כי הסמכות ליתן ו/או לחדש רישיון לשימוש בקנאביס נתון ליחידה לסמים נרקוטיים במשרד הבריאות. לצורך הנפקת המרשם על הפונה לצרף גם המלצת פסיכיאטר.

מהתייחסות של פסיכיאטרית כלא צלמון עולה שקיים בתיקו הרפואי של העותר תיעוד על מספר בדיקות פסיכיאטריות לאורך השנים שנערכו לו על ידי רופאים שונים. בכל הבדיקות שנעשו למטופל לא היו ביטויים למחלת נפש מג'ורית ואין כל תיעוד על תסמונת פוסטראומתית. עוד צוין שהמטופל סירב פעמים רבות להיות מטופל פסיכיאטרי. בהעדר כל התוויה רפואית בתחום הפסיכיאטרי, אין מקום להמלצה על חידוש הרישיון.

במהלך הדיון צמצם העותר את בקשתו לכך שהמשיבה תדאג לכך שהמסמכים והטפסים שיש לשלוח למשרד הבריאות

יועברו למשרד הבריאות.

המשיבה ביקשה לאפשר לה להגיש תגובה משלימה ובתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי מבירור שנערך מול הרופאה הפסיכיאטרית בכלא צלמון עולה כי הדרך היחידה להעברת המסמכים למשרד הבריאות היא באופן בו רופא מומחה ימלא חוות דעת עם ההמלצה, חותם ושולח אותה דרך המערכת הממוחשבת ליחידה לקנאביס רפואי. לענין זה גם קיים נוהל מספר 106 של היחידה לקנאביס רפואי שכותרתו "רישיונות לשימוש בקנאביס" שבו מפורטת הדרך ואופן הגשת המסמכים.

מאחר ובעניינו של העותר לא היתה כל התוויה רפואית בתחום הפסיכיאטרי, אין מקום להמליץ על חידוש הרישיון ואין הלכה למעשה להגיש בקשה לחידוש מבלי לבקש בקשה מטעם הפסיכיאטר הפונה בבקשה זו.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, לא מצאתי מקום ליתן הוראות בענין הסעד המבוקש למשיבה. העותר בכל מקרה נידון לתקופת מאסר יחסית קצרה, 12 חודשים מיום 17/5/2019 ויש להניח שעם יציאתו הקרובה לחופשי הוא יוכל לטפל בהגשת הבקשה שלא באמצעות השב"ס.

לפיכך אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, כ"ד טבת תש"פ, 21 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.